

21. mars 2022

Naw-rúz 179

Til Bahá'u'lláhs trofaste og tålmodige tilhengere i Irans hellige land

Mens vi skriver disse linjer til den guddommelige elskedes følgesvenner i anledning denne gunstige dag, naw-rúz-festen, for å overbringe dere vår kjærlighet og hengivenhet, vender Bahá'u'lláhs tilhengere rundt om i verden sin energi i retning av å tenke dypt over hva det nye stadiet i deres bestrebelse krever. Sammen, og i følge med likesinnede og de mange som ønsker en forbedring av verden og velbefinnende for dens folkeslag, fører de samtaler, utveksler innsikter og rådslår om sin måte å delta i prosessen med åndelig forvandling og fremhjelp for sine samfunns velferd i samsvar med læresetningene fra ham som er verdens livgiver. Rapporten angir den makeløse reaksjonen hos Guds elskede og deres venner og medarbeidere som i rad og rekke deltar på konferanser sammenkalt på tallrike steder i verden og i ulike settinger, særlig på det lokale plan. Dette gjensvaret gir en pekepinn både om bahá'í-samfunnets økende kapasitet og om den stadig økende mottageligheten hos verdens folkeslag. Disse venner er ivrige etter å oppnå et dynamisk åndelig liv og en dyp forvandling av sosiale forbindelser basert på prinsippet om menneskehetens enhet.

Et helt århundre er nå gått etter at formingstiden begynte, ved bortgangen for 'Abdu'l-Bahás makeløse person. Omfanget av bahá'í-samfunnets vekst i denne perioden, utbredelsen av troens lys til verdens fjerneste avkroker, tilslutningen av personer fra alle folkeslag og nasjoner, utvidelsen av kretsen for dets bestrebelse, veksten i medlemmenes grad av visjon og innsikt angående deres oppdrag – alt dette forbløffer i sannhet menneskesinnet. Man forundrer seg over hvordan den vennlige Mesters tilhengere rundt om i verden – denne håndfull av svake som var hengivne overfor sin makeløse elskede, disse elskere som sørgmodige og engstelige brant i den ild som skyldtes adskillelsen fra ham – etter hans bortgang lyktes i å gjennomføre formaningerne fra sin vidtskuende Mester inneholdt i hans tavler om Den guddommelige plan, og ble satt i stand til å etablere Guds Sak på en så sterk grunnvoll. Bekreftelser fikk avgjort dråpene til å bli sjøer og utstyrte atomene med solens glans.

I dette lysende, episke drama har Abhá-skjønnhetens elskere og Herrens brave riddere i Guds Saks hellige vugge virkelig en stor andel. Den er klar i historiens spill, og innenfor disse få linjer er det åpenbart umulig å oppregne de utallige beviser på dette: Det behøves en elv av blekk og et fjell av papir. Disse kjære venners bidrag til å beskytte og hjelpe Guds Sak frem til enhver tid, til det ytterste av sine midler og til tross for enhver hindring og begrensning, er verd beundring og endeløs ros. Fremtidige generasjoner vil uten tvil gi detaljerte beretninger om dette. Når man ved dette øyeblikk i historien tenker over resultatet av et helt århundres innsats og arbeid, går tankene til den vektige og feirede uttalelsen fra den elskede Beskytter, som etter å

ha oppregnet bahá'í-verdenens bedrifter henviste til de ofre som var brakt av Irans undertrykte og modige troende, og med disse klare ord beskrev en åndelig sannhet som er et mysterium fra det usynlige rike: «Disse ting skyldes alene den kraftige virkningen av den bitre grusomhet som er smakt som om den var den reneste honning gjennom alle disse lange år av dem som ved de ondsinnedes hender overveldes av prøvelser i dette såre hjemsøkte land.»

Etter hundre år med innsats – og med offer, prøvelse og læring – har alt det som verdens bahá'ier har oppnådd – og som, særlig i de siste tjuefem år, antok en ny form og tilegnet seg nye systemer og organisering – forberedt dem på å gjennomføre en opphøyet åndelig og moralsk oppgave. Hovedhensikten med den er å frigjøre den veldige og himmelske kraft som fører til verdens forbedring, en kraft som er latent i Bahá'u'lláhs Saks virkelighet og essens, slik at den dag for dag kan bli stadig tydeligere og bidra til samfunnsbyggingen. Å skulle frigjøre denne kraften innebærer kort sagt en dyp indre og ytre forvandling. Dens hensikt er at en himmelsk karakter viser seg, at det fremkommer en adferd og væremåte som anstår et menneskelig vesen, og at enhet og harmoni gir seg til kjenne i samfunnets ulike lag. Denne skapende kraft fremmer og avstedkommer folkeslags åndelige, moralske og intellektuelle fremgang, slik at de kan konsentrere seg om både materiell og åndelig utdannelse og kan gjøre fremskritt i kunnskap og forståelse; slik at den yngre generasjon som rasjonelle og lojale borgere kan bli utstyrt med det som kreves for å tjene menneskeheten; slik at stridende personer, stammer og folkeslag kan bli forenet; slik at tanker og perspektiver kan komme i harmoni rundt enhetens akse, så dette grunnleggende prinsipp og andre guddommelige læresetninger kan fremtre på praktiske måter i det kollektive liv; slik at styrkingen av samarbeid og velvilje, samvirke og solidaritet kan styrke samfunnets søyler og øke sosialt samhold; slik at individer kan bli medlemmer av én familie; slik at det kan fremkomme progressive og edle samfunn; slik at samfunnets kultur kan bli påvirket av disse utviklingene og både gjenspeile og styrke dem; og slik at de tre frontfigurene i dette kollektive foretagende – individet, samfunnet og institusjonene – kan gjøre anselige fremskritt, hver i sin egen virkelighet så vel som i forhold til hverandre. Tegnene på denne kraftens tilsynekomst er til stede selv i de mest grunnleggende aktiviteter inspirert av bahá'í-læren. Men på de steder – det være seg landsbyer i landlige strøk eller nabolag i byer – der det åndelige foretagende har nådd høyere nivåer, og der store antall sjeler har føyd sin stemme til troens appell om å bygge et samfunn basert på åndelige prinsipper, så er frigjøringen av denne kraften blitt en åpenbar realitet og dens virkninger klart synlige. Den læringsprosess som bahá'í-verdenen har etterstrebet langs denne stien, og sammenhengen mellom Det største navns innsatsområder, er beskrevet i detalj i vårt budskap av 30. desember 2021, og dere vil ha sett at i et kvart århundre vil dette nye stadium i arbeidet for Bahá'u'lláhs tilhengere rundt om i verden være rettet mot å lære mer om frigjøringen av denne kraften og dens uttrykk på ulike steder i verden.

I de avsluttende år av formingstidens første århundre har et av bahá'í-samfunnets mest betydningsfulle fremskritt i utallige deler av verden vært at ungdommers dynamiske kraft og deres aktiviteter ikke har vært begrenset til å tilegne seg fullkommenheter, til innsatsen for å forberede seg og til den tjeneste de yter til samfunnet. Det har skjedd en anselig utvidelse i deres kjærlige entusiasme for å være kilder til oppmuntring og motivasjon, medarbeidere og ledsagere, veiledere og støtter for andre medlemmer av samfunnet, og det i den grad at i de fleste av verdens land går yngre generasjoner nå ved siden av andre i samfunnets fremste rekke og bærer

større ansvar enn før. Å bevitne dette oppsving av kjærlighet og fremkomsten av denne økte kapasiteten fikk oss til å gjøre det mulig for dem å delta i bahá'í-valg i en tidligere alder. På en tid da materialisme mer enn noensinne tidligere leder sjeler – det være seg i Østens eller Vestens samfunn – til å bli opptatt av å forfølge fristende og flyktige mål og ønsker, er den blendende lysglansen utstrålt av bahá'í-ungdommen i de senere år en gjenspeiling av denne uttalelsen fra Den velsignede skjønnhet: «Salig er den som i ungdommens vår og i sine velmaktsdager vil reise seg for å tjene hans Sak som er Herren over begynnelsen og enden, og smykke sitt hjerte med hans kjærlighet. Manifestasjonen av en slik gunst er større enn skapelsen av himmel og jord.»

Når vi i denne sammenheng betrakter bahá'í-ungdommen i Irans hellige land, fylles vi av ærefrykt. Deres standhaftige ånd og deres engasjement overfor sitt åndelige oppdrag på tjenestens vei for sitt hellige hjemland og dets folk, har – til tross for de utallige tilfeller av urett de lider – gjort dem til modeller og eksempler for all ungdom i bahá'í-verdenen, for de har styrtet frem på arenaen for kjærlighet til og troskap mot Abhá-skjønneten, idet de bestreber seg på å oppnå himmelske egenskaper og å tilegne seg kunnskap og innsikt, samtidig som de bestreber seg på å skjømte sine åndelige plikter. Den uforferdede ungdom i troens vugge må vite at de er bahá'í-verdens stolthet og bør i hjerte og hukommelse forvare det høye siktemål som 'Abdu'l-Bahá så for seg for dem: «'Abdu'l-Bahá ser ivrig frem til at hver av dere kan bli likesom en fryktløs løve som beveger seg på den menneskelige fullkommenhets gressganger og en moskusduftende bris som stryker hen over dydens enger.»

Trofaste venner av Abhá-skjønneten over lang tid: På en tid da verden er kaotisk og dens orden rystes, da dens folkeslag befinner seg i en tilstand av frykt og engstelse og er utsatt for farer og vanskeligheter, da enhver samvittighetsfull persons hjerte brenner i stor kval, og da det globale bahá'í-samfunn som en reaksjon på tilstanden for verden og dens folkeslag nok en gang har viet seg til å utføre sin åndelige og sosiale oppgave og til å fremme en fredens og enhetens, toleransens og vennlighetens kultur rundt om i verden, er vi forvisset om at også Guds venner i Iran vil spenne bestrebelsens belte om livet og mer enn noen gang før strebe etter å vandre på tjenestens sti og i samarbeid med andre velvillig innstilte mennesker bestemme seg for å hjelpe samfunnet i sitt hjemland; å åpne enhetens sirkel vidt opp og utvide enhetens omfang; å sette Guds læresetninger om verdens forbedring ut i livet og finne passende rom for å dele med sine velmenende medborgere den erfaring de har høstet og fortsetter å høste på denne sti; å delta i samfunnets konstruktive og forskjellige diskurser; og – inspirert av læresetningene og i tillit til samfunnets erfaring – å gjøre det innlysende klart at de ulike dimensjoner av prinsippene om fred og rettferdighet er praktisk gjennomførbare i denne strålende tidsalder. La dem ved sin adferd bli legemliggjørelser av de guddommelige formaninger, og la dem ved sine handlinger bli tjenere for menneskehetens verden. La dem vie sitt eget samfunns kultur særlig oppmerksomhet, slik at de guddommelige forskrifter kan bli stadig tydeligere i deres individuelle og kollektive liv, og at deres kapasiteter kan blomstre i økende grad. Det som vekker vår beundring, er at tross tallrike begrensninger er disse venner fullt oppmerksomme på sine åndelige forpliktelser, og i den grad det er mulig, bestreber de seg på å dra fordel av det deres åndelige brødre og søstre rundt om i verden har lært, og av den erfaring de har tilegnet seg.

Vi pryder slutten av dette budskap med ord av 'Abdu'l-Bahá, hvis fullkomne forbildes flamme glødet i bahá-folkets hjerter, tanker og gjerninger hvert et øyeblikk i

løpet av dette siste år. En kort tale som dette lysende vesen holdt til de troende i de siste timer av sine rikt fruktbare reiser til Amerika, endte med de ord som følger. Betenk hvor veltalende Paktens Midtpunkt beskriver bahá'íers stadige siktemål og som destillert nektar oppsummerer deres varige plikter:

«Vend alle deres tanker mot å glede hjertene. Vokt dere! Vokt dere, at dere ikke krenker noe hjerte. Hjelp menneskehetens verden så meget som mulig. Vær kilden til trøst for enhver som er bedrøvet, hjelp enhver som er svak, vær hjelpsomme overfor enhver trengende, gi pleie til enhver som er syk, vær årsak til at det kastes glans over enhver som er ringe, og gi ly til dem som overskygges av frykt.

Kort sagt, la hver av dere være som en lampe som skinner med menneskeverdenens dyder. Vær pålitelige, oppriktige, hengivne og rike på kyskhed. Vær opplyste, vær åndelige, vær guddommelige, vær strålende, vær levendegjort av Gud, vær en bahá'í.»

Elskede venner: Vi hilser dere og alle Irans renhjertede mennesker ved begynnelsen av det nye år og fremfører bønner i de hellige gravmæler om at det kan bli slutt på kamper og konflikter, at fredens og forsoningens lys kan skinne og enhetens tabernakel bli reist midt i hjertet av verden.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]